

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/154/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010917
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2322010917.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Juraja Dziaka (sudca spravodajca), v trestnej veci obžalovaných: 1. A. B. a 2. C. D., pre prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní poškodenej obchodnej spoločnosti AGRORAMA, s.r.o. (IČO: 36 522 023) proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 09.09.2025, sp. zn. 11T/43/2022 – 516, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.02.2026 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie poškodeného AGRORAMA, s.r.o., IČO: 36 522 023, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 09.09.2025, sp. zn. 11T/43/2022 – 516 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“), boli obžalovaní uznaní za vinných z úmyselného prečinu krádež podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, a to na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti napadnutého rozsudku (z dôvodu obsiahlosti skutkovej vety napadnutého rozsudku, majú na zreteli udržanie prehľadnosti tohto odvolacieho uznesenia, dané sem odvolací súd nekopíruje, len na skutkovú vetu napadnutého rozsudku týmto v plnom rozsahu odkazuje). Za tento trestný čin Okresný súd Galanta (ďalej aj „súd prvého stupňa“) obžalovaným uložil trest uvedený vo výroku o treste napadnutého rozsudku resp. obžalovanému 1. aj ochranné opatrenie uvedené vo výroku o ochrannom opatrení napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide v konaní uplatnený nárok na náhradu škody, ktorý ako poškodený subjekt v tomto trestnom konaní uplatnila obchodná spoločnosť AGRORAMA, s.r.o. (IČO: 36 522 023; ďalej len „poškodený“), výrokom o náhrade škody súd prvého stupňa podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal oboch obžalovaných solidárne nahradiť poškodenému škodu vo výške 3.024,- eur, pričom so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal poškodeného na civilný proces.

Súd prvého stupňa napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 516 až 520 spisu.

Po vyhlásení napadnutého rozsudku poškodený voči nemu zahlásil čo do výroku o náhrade škody odvolanie (č. I. 509 spisu; ďalej aj „odvolanie poškodeného“), pričom v čase vyhlásenia tohto uznesenia dňa 24.02.2026 po prejednaní tejto trestnej veci Krajským súdom v Trnave ako súdom odvolacím (ďalej aj „odvolací súd“) nebolo takéto odvolania inej procesnej strany, o ktorom by mal odvolací súd zákonnú povinnosť merítorne či inak rozhodnúť. Tu pre úplnosť odvolací súd uvádza, že merítorne neprejednal odvolanie obžalovaného 1. podané proti napadnutému rozsudku, nakoľko procesne správnym/účinným spôsobom ten svoje odvolanie vzal v celom rozsahu späť (č. I. 575 až 582; § 312 ods. 2 Trestného poriadku), čo vzal odvolací súd konajúci predsedníčkou senátu na vedomie uznesením podľa § 312

ods. 4 Trestného poriadku, vyhláseným na verejnom zasadnutí dňa 24.02.2026 v čase pred verejným meritórnym prejednaním odvolania poškodeného.

V súde prvého stupňa prostredníctvom svojho splnomocnenca doručenom písomnom vyhotovení svojho odvolania (č. I. 534 až 536 spisu) poškodený uviedol (ako z neho vyznamenal odvolací súd), že (zostručnené/zosumarizované)

- svojím odvolaním napáda výlučne výrok o náhrade škody napadnutého rozsudku, ktorý nepovažuje za správny/zákonný, ani za riadne odôvodnený.

- súd prvého stupňa nebral do úvahy argumentáciu poškodeného, len sa uspokojil s vyhlásením viny zo strany oboch obžalovaných, pričom na účely výroku o náhrade škody nevykonal žiadne dôkazy, o návrhoch dôkazov poškodeného ani len procesne predpokladaným spôsobom nerozhodol. Jeho zistenia v danom smere sú preto neúplné, súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými v danej veci relevantnými skutočnosťami.

- kamerové záznamy preukazujú (ako detailne poškodený vo svojom odvolaní rozvádza) väčší počet skutkov, než boli zahrnuté do obžaloby a tak prevzaté do výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Rozsah skutku je teda omnoho väčší, než ustálený napadnutým rozsudkom, poškodenému spôsobená škoda taktiež omnoho väčšia (právna kvalifikácia tu stíhanej trestnej činnosti nebola určená dôsledne). Ak orgány činné v trestnom konaní a napokon i súd uvažovali o nesprávnom, nižšom počte skutkov a tým i nižšom rozsahu trestnej činnosti obžalovaných a nižšej poškodenému spôsobenej škode, napriek tomu, že ich na to poškodený upozorňoval, dané nemôže byť na ťarchu poškodeného. Poškodený sa nečuduje, že obžalovaní v konaní pred súdom vyhlásili svoju vinu, nakoľko pre nedostatočne zistený skutkový stav to bolo jedine v ich prospech. Poškodený vníma ako nedostatočné, ak sa v otázke skutku súd prvého stupňa formálne stotožnil (uspokojil) s obžalobou a vyhlásením viny zo strany obžalovaných.

- poškodenému protiprávnym konaním oboch obžalovaných nebola spôsobená škoda (len) 3.024,- eur, ako je uvedené v obžalobe/napadnutom rozsudku, ale v celkovej výške (až) 51.269,65 eur, ktorú svojím nárokom na náhradu škody poškodený v tomto trestnom konaní uplatňuje.

- súd prvého stupňa pochybil, ak nevykonal poškodeným navrhnuté dôkazy (resp. ani nerozhodol o takých návrhoch dôkazov) v podobe výsluchu poškodeným v jeho odvolaní uvedených (resp. pri absencii poznania ich totožnosti opísaných) svedkov.

Vzhľadom na uvedené poškodený navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu zrušil, a buď vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie/rozhodnutie, alebo aby sám ohľadne nároku na náhradu škody rozhodol tak, že oboch obžalovaných zaviazal solidárne nahradiť poškodenému škodu vo výške 51.269,65 eur.

Obžalovaní sa k odvolaniu poškodeného písomne vyjadrili prostredníctvom obhajkyne podaním doručeným priamo odvolaciemu súdu (č. I. 549), v ktorom uviedli, že poškodený sa môže domáhať svojich práv len vo vzťahu k ním uplatnenému nároku na náhradu škody, preto podľa názoru obhajoby by sa na tvrdenia poškodeného presahujúce výrok napadnutého rozsudku o náhrade škody nemalo prihliadať. Prokuratúra sa k odvolaniu poškodeného osobitne písomne nevyjadrila.

Konanie na odvolacom súde. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni; o odvolaní proti rozsudku súdu podľa § 16 ods. 2 Trestného poriadku rozhoduje Krajský súd v Trenčíne. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd, skôr než začal plniť svoju prieskumnú povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku, bol povinný v zmysle § 316 Trestného poriadku skúmať, či odvolanie poškodeného bolo podané včas (§ 309 Trestného poriadku), či ho podala oprávnená osoba (§ 307, § 308 Trestného poriadku), a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo späťvzatiu podaného odvolania (§ 312, § 313 Trestného poriadku), alebo či nebolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné [§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, § 334 ods. 4 Trestného poriadku]. Odvolací súd nezistil v tomto ohľade žiadnu procesnú prekážku meritórneho prejednanja odvolania poškodeného a rozhodnutia o ňom, kedy po preskúmaní daného odvolania dospel k záveru, že odvolanie podal poškodený ako oprávnená osoba v zákonnej lehote a proti výroku o náhrade škody, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, no (čo do vecného posúdenia) odvolanie nie je dôvodné. K tomu viď detailne nižšie.

Za účelom prejednanja odvolania poškodeného odvolací súd v predmetnej veci vykonal verejné zasadnutie dňa 24.02.2026 za prítomnosti prokurátorky krajskej prokuratúry a splnomocnenca poškodeného, u ktorých bola lehota podľa § 292 ods. 4 Trestného poriadku zachovaná. Tá bola zachovaná aj u oboch obžalovaných a obhajkyne, kedy odvolací súd rešpektoval žiadosť obhajoby (č. I. 583 až 587) konať verejné zasadnutie v ich neprítomnosti. Na verejnom zasadnutí poškodený (prostredníctvom prítomného svojho splnomocnenca) zotrval na podanom odvolaní. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním poškodeného, vyjadrením poškodeného k odvolaniu obžalovaného 1. proti napadnutému rozsudku, aktuálnymi lustráciami týkajúcimi sa osoby obžalovaného 1. (odpis registra trestov, údaje z databázy súdnych konaní, údaje z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, údaje z registra obyvateľov, údaje zo Sociálnej poisťovne), a s podstatným obsahom spisu. Odvolací súd na verejnom zasadnutí formálne/procesne nedopíňal dokazovanie, nakoľko k danému nevidel s ohľadom na obsah spisu a aktuálny odvolací prieskum dôvod. Procesné strany nemali žiadne pripomienky k oboznamovanému obsahu spisového materiálu, a ani návrhy na doplnenie dokazovania (tak ako počas dovtedajšieho priebehu odvolacieho konania). Prokurátorka končným návrhom uviedla, že navrhuje odvolanie poškodeného zamietnuť. Splnomocnenec poškodeného konečným návrhom uviedol, že sa v plnom rozsahu pridriava písomne podaného odvolania poškodeného.

Pokiaľ ide o posúdenie veci samej (teda odvolania poškodeného), po zohľadnení odvolacích námietok odvolací súd konštatuje, že v odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku síce stručne, no vzhľadom na povahu veci v podstate vyčerpávajúco a jednoznačne dostatočne uviedol právne úvahy súvisiace s výrokom o náhrade škody (viď posledný odsek odôvodnenia napadnutého rozsudku na jeho strane 8, č. I. 519). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakovane vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (k tomu viď. uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23.01.2018). Odvolací súd je názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu k odvolaním poškodeného napadnutému výroku o náhrade škody je svojím obsahom/rozsahom dostatočné, presvedčivé a materiu vyčerpávajúce, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, odvolací súd proti nemu nemá v podstate výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v danom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní dňa 09.09.2025, po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobili zákonom predpokladaným spôsobom vyhlásenie, že sú vinní zo spáchania skutku resp. skutkov uvedených v obžalobe. Súd prvého stupňa postupoval správne, keď po splnení na to potrebných procesných podmienok prijal ich vyhlásenie, že sú vinní zo spáchania skutku resp. skutkov uvedeného v obžalobe. Pritom poškodená strana sama navrhla súdu vyhlásenie obžalovaných prijať (viď č. I. 505, stranu 2 zápisnice o termíne hlavného pojednania zo dňa 09.09.2025). Otázka viny, kedy skutkové vymedzenie tu stíhanej trestnej činnosti zahŕňa i celkovú

výšku škody ňou poškodenému spôsobenú (v sume 3.024,- eur a v rozsahu 7 ton šrotu), bola týmto spôsobom procesne vyriešená. Od daného momentu nebolo v tomto trestnom konaní sporné, že tu stíhaná trestná činnosť (skutkovo vymedzená obžalobou) bola v rozsahu 7 ton sójového šrotu o hodnote (v sume majetkovej škody) 3.024,- eur.

Pokiaľ teda bolo v konaní ku dňu 09.09.2025 cez vyhlásenie viny obžalovaných a jeho procesné účinné prijatie súdom prvého stupňa (§ 257 Trestného poriadku), s čím súhlasil v danom čase i poškodený, neodvolateľne/nenapadnuteľne odvolaním ani dovolaním [okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku] ustálené, že rozsah trestnej činnosti dosiahol 7 ton šrotu o hodnote 3.024,- eur, akékoľvek ďalšie dokazovanie k poškodeným tvrdenej tu stíhanou trestnou činnosťou spôsobenej ďalšej/vyššej škode na majetku poškodeného by evidentne presahovalo potreby tohto trestného konania a nehospodárne (z pohľadu účelu trestného konania) by suplovalo civilné súdne konanie (ktorému v jeho iniciovaní poškodeným nič nebráni). Primárnym účelom trestného procesu (§ 1 Trestného poriadku) je náležité zistenie trestných činov, spravodlivé/zákonné potrestanie ich páchatelov a odňatie výnosov z trestnej činnosti (za súčasného rešpektovania základných práv/slobôd fyzických osôb/právnických osôb). Adhézne konanie je v rámci trestného procesu vedené dôvodne, len dokiaľ nie je uvedený účel trestného procesu naplnený; po jeho naplnení potreba doriešiť otázku náhrady škody nie je spôsobilá zdôvodniť ďalšie trvanie trestného procesu (v danej chvíli je dôvodné od poškodeného žiadať, aby sa v trestnom konaní nedoriešenými nárokmi na náhradu škody obrátil na civilný súd).

V zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd vždy uloží obžalovanému povinnosť nahradiť neuhradenú škodu/jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného. To v predmetnej trestnej veci naplnené bolo, súd prvého stupňa výrokom o náhrade škody napadnutého rozsudku zaviazal oboch obžalovaných solidárne (§ 511 Občianskeho zákonníka) nahradiť poškodenému škodu v takej jej výške, ktorá je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku o vine napadnutého rozsudku. Zvyšok poškodeným v konaní uplatneného nároku na náhradu škody nemá z pohľadu trestného procesu, vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti, spôsobilosť byť predmetom ďalšieho konania súdu v tejto trestnej veci, išlo by totiž prejednávanie veci presahujúcej potreby trestného stíhania a nedôvodne ho predlžovalo. Správne tak ohľadne zvyšku nároku poškodeného na náhradu škody súd prvého stupňa siahol po aplikácii § 288 ods. 2 Trestného poriadku.

Odvolací súd prieskumom napadnutého výroku o náhrade škody či konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil ani žiadne procesné pochybenia súdu prvého stupňa, ktoré by mohli viesť k inej než vyššie uvedenej výrokovej časti tohto uznesenia odvolacieho súdu. Pokiaľ poškodený vo svojom odvolaní namietal, že súd prvého stupňa nijak procesne nerozhodol o jeho dôkazných návrhoch vo vzťahu k ním uplatňovanej výške škody, k danému odvolací súd uvádza, že

- ak pred ukončením dokazovania na hlavnom pojednávaní (v jeho závere) na výslovnú výzvu samosudcu okrem iných procesných strán aj poškodený (tu odvolateľ) uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania (viď č. I. 506 a stranu 3 zápisnice o termíne hlavného pojednávania zo dňa 09.09.2025), a to za situácie, ak do daného momentu súd prvého stupňa procesne z akéhokoľvek dôvodu dovtedy nerozhodol o skorších návrhoch poškodeného na vykonanie dokazovania k ním uplatnenému nároku na náhradu škody,

- dané možno interpretovať jedine ako vzatie späť takých skorších návrhov poškodeného na vykonanie dokazovania zo strany poškodeného.

K tomu viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09.12.2025 sp. zn. 3Tdo/64/2025, ktoré poukazuje na skorší judikát s označením R 116/2014 a v zmysle ktorého vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v záverečnej fáze súdneho konania, je konečným prejavom strany o disponovaní s právom navrhovať doplnenie dokazovania, a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá a teda, že ich berie späť. Rešpektovanie takto prejavenej vôle procesnej strany zo strany súdu nie je žiadnou ujmom na jej právach. Za tejto situácie ani nie je dôvodná odvolacia námietka poškodeného, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav ohľadne výšky škody, ak nevykonal dôkazy navrhnuté poškodeným, nakoľko samotný poškodený v závere hlavného pojednávania pred ukončením dokazovania na svojich skorších návrhoch na doplnenie dokazovania už netrval. Poškodeným v jeho odvolaní žiadané priznanie celého ním v konaní uplatneného nároku na náhradu škody cez rozhodnutie odvolacieho súdu by si totiž vyžadovalo vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré nielen, že presahuje otázku právoplatne judikovanej viny

obžalovaných za tu stíhanú trestnú činnosť (t. j. jednoznačne presahuje aktuálne potreby trestného procesu a predĺžilo by ho), no na ktorom nebolo procesnými stranami trvané ani pred ukončením dokazovania na hlavnom pojednávaní. Zároveň je potrebné konštatovať, že poškodenému zostáva plne zachované právo uplatniť si akýkoľvek ním tvrdený (ďalší) nárok v civilnom konaní.

Právo na spravodlivý proces negarantuje procesnej strane právo na to, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej predstavami a požiadavkami, ale najmä právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré preskúmateľným spôsobom, jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, vrátane odpovedí na argumenty procesných strán – prieskumom napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo v intenciách § 316 ods. 3 Trestného poriadku a § 317 a nasl. Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že také právo poškodeného v konaní pred súdom prvého stupňa naplnené bolo, súd prvého stupňa sa v napadnutom rozsudku riadne vysporiadal so svojou povinnosťou riadne/dostatočne a zákonným spôsobom svoje rozhodnutie čo do výroku o náhrade škody odôvodniť, a nenechal v tomto smere otvorenú v podstate žiadnu spornú meritórnu otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde. Odvolací súd pripomína (a zároveň poukazuje na aktuálnu rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky, viď napr. uznesenie ústavného súdu zo dňa 09.09.2025, sp. zn. II. ÚS 472/2025-10), že tak z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako i judikatúry ústavného súdu vyplýva, že (odvolací) súd nemá povinnosť odpovedať a reagovať na každú námietku odvolateľa, ale iba na také, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V nadväznosti na uvedené odvolací súd konštatuje, že výstižným/správnym spôsobom sa okresný súd v napadnutom rozsudku vysporiadal s otázkou náhrady škody.

Záverom odvolací súd zhrňujúco uvádza, že nakoľko k vyhláseniu viny obžalovaných poškodený námietky nemal (navrhol súdu ich vyhlásenie, týkajúce sa rozsahu skutku v podobe 7 ton odcudzeného šrotu a spôsobenej majetkovej škody v sume 3.024,- eur, prijať), na svojich skôr pred súdom prvého stupňa prednesených návrhoch na doplnenie dokazovania na výslovnú výzvu súdu pred skončením dokazovania na hlavnom pojednávaní už netrval, napadnutým rozsudkom bola poškodenému priznaná na ťarchu oboch solidárne zaviazaných obžalovaných škoda uvedená v skutkovej vete napadnutého rozsudku (3.024,- eur), kedy nič nebráni poškodenému v uplatnení akéhokoľvek ďalšieho svojho nároku voči obžalovaným cestou civilného súdneho konania, nevidí odvolací súd porušenie žiadnych práv poškodeného v tomto trestnom konaní, ktoré bolo navyše právoplatne ukončené naplnením svojho zákonom predpokladaného/žiadaného účelu (§ 1 Trestného poriadku).

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zrušenie či zmenu napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v jeho odvolaní poškodeného napadnutom rozsahu, ani dôvody pre iný procesný postup, odvolanie poškodeného ako nedôvodné v zmysle vyššie citovaného § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.